

vers VO
OR vers

LEZING 117

24 MINUTEN

MATTHEÛS

16:1-12

Jezus waarschuwt voor het zuurdeeg van de Farizeeën en Sadduceeën.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/16-1-12

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het vergeten brood en Jezus' waarschuwing	4 min	3
2	Zuurdeeg als beeld van geestelijke invloed	5 min	5
3	Hoe huichelarij de Farizeeën doortrok	4 min	8
4	Aardse zorgen en Gods voorziening	5 min	10
5	Beeldspraak geestelijk leren onderscheiden	6 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Het vergeten brood en Jezus' waarschuwing

We gaan naar Mattheüs 16, vers 5. In de eerste verzen van dit hoofdstuk waren Jezus en Zijn discipelen het Meer van Galilea overgestoken en in Magdala aan land gegaan. Voor zover vermeld gebeurde daar niets, behalve een confrontatie met de Farizeeën en Sadduceeën. Ze eisten een teken, en Hij zei tegen hen dat ze van Hem geen enkel teken zouden ontvangen, behalve het teken van Jona. Zoals we weten, hield dat het volgende in:

Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.

MATTHEÛS 12:40

Toen Jezus dat gezegd had, liet Hij hen achter en vertrok. Blijkbaar gingen Hij en Zijn discipelen weer in de boot en staken ze opnieuw het Meer van Galilea over.

Er staat in vers 5:

En toen Zijn discipelen aan de overkant gekomen waren, bleek dat zij vergeten hadden broden mee te nemen.

MATTHEÛS 16:5

Hier gebeuren een paar interessante dingen. Jezus en de discipelen steken in een boot het Meer van Galilea over. De discipelen zijn vergeten brood mee te nemen. Nergens anders in de evangeliën hebben we gelezen dat de discipelen brood kochten, maar we moeten aannemen dat iemand brood voor het gezelschap moest halen. Ze moesten zo nu en dan eten. We weten dat er bepaalde vrouwen waren, en waarschijnlijk ook andere mensen, die Jezus financieel ondersteunden en misschien zelfs brood voor hen bakten, enzovoort. Maar waarschijnlijk namen de discipelen het geld dat aan het gezelschap werd gegeven en gingen ze daarmee brood kopen.

Bedenk dat Judas de penningmeester was. Hij beheerde de geldbuidel, en er zat geld in die buidel. Dat moesten ze gebruiken om levensmiddelen te kopen. In de nacht waarin Jezus werd verraden, was Hij met de discipelen in de bovenzaal, en Judas verliet de kamer. Jezus zei:

Wat je moet doen, doe dat snel.

De meeste discipelen namen aan dat Judas eropuit werd gestuurd om levensmiddelen voor het Pascha te kopen. We weten dus dat de discipelen, misschien voornamelijk Judas, maar mogelijk allemaal bij toerbeurt, enige verantwoordelijkheid droegen om ervoor te zorgen dat het gezelschap te eten had.

Bij deze gelegenheid hadden ze zo'n kort verblijf in Magdala waarschijnlijk niet voorzien. Toen ze in Magdala aankwamen, dachten ze misschien dat ze daar wat voedsel zouden halen voordat ze weer vertrokken. Maar Jezus had een korte ontmoeting met de Sadduceeën en Farizeeën, keerde om, stapte weer in de boot en vertrok. Het is mogelijk dat de discipelen daardoor geen gelegenheid kregen om voedsel te gaan kopen. Waarschijnlijk dachten ze dat ze daar langer zouden blijven en hadden ze de gelegenheid nog niet aangegrepen om iets te halen.

Nu beginnen ze zich af te vragen: 'Wat moeten we eten? We hebben hier geen eten. Ons eten is bijna op.' Misschien hadden ze nog wat eten, maar het was bijna op. Hun gedachten waren blijkbaar gericht op dat tekort, op datgene wat ontbrak. Toen Jezus dus een opmerking maakte die op het eerste gezicht klonk alsof die misschien iets met brood te maken had, dachten ze onmiddellijk dat Hij het daarover had. Hun gebrek aan brood hield hen immers bezig.

Jezus had, zo blijkt, iets heel anders in gedachten. Hij dacht niet eens aan het feit dat ze geen brood bij zich hadden. Hij zei:

2

Zuurdeeg als beeld van geestelijke invloed

Jezus zei tegen hen: Kijk uit, en wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën.

MATTHEÛS 16:6

Toen Hij het woord ‘zuurdesem’ gebruikte, bracht dat de discipelen op de gedachte: ‘O, Hij denkt aan brood.’ Zuurdesem is een ingrediënt van brood. Het is gist. Het zorgt ervoor dat het brood rijst.

Soms, stel ik me zo voor, bakten de discipelen misschien hun eigen brood wanneer ze ergens waren waar ze daar de voorzieningen voor hadden. Toen ze beseften: ‘We hebben geen brood meegenomen, en Jezus heeft het over zuurdesem,’ dachten ze misschien dat Hij zei dat ze moesten oppassen voor het zuurdesem van de schriftgeleerden en Farizeeën wanneer ze zuurdesem kochten. Misschien dachten ze dat die hen met slecht spul wilden vergiftigen. Wie weet wat ze dachten?

Maar toen Hij zuurdesem noemde, dachten zij al aan het voedselprobleem, aan het tekort aan brood. Daarom dachten ze dat Jezus een opmerking maakte die daarmee te maken had. Natuurlijk sprak Jezus over iets geestelijks. Zuurdesem is in de Bijbel vaker wel dan niet een symbool. Soms is het een symbool van huichelarij. In Lukas 12 deed Jezus bijvoorbeeld een sterk vergelijkbare uitspraak, en Hij duidde het zuurdesem aan als huichelarij.

In Lukas 12 staat:

Intussen, toen er een menigte van tienduizenden mensen bijeengekomen was, zodat zij elkaar bijna onder de voet liepen, begon Hij te spreken, allereerst tot Zijn discipelen: Wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën, dat is de huichelarij.

LUKAS 12:1

Daar stelde Hij het zuurdeeg van de schriftgeleerden en Farizeeën dus gelijk aan huichelarij. Hier, in de passage die we zojuist in Mattheüs 16 hebben gelezen, begrepen ze in vers 12 dat Hij het over de leer van de Farizeeën en Sadduceeën had. Maar het punt is dat de huichelarij en de leer van deze mannen in een bepaald opzicht als zuurdeeg waren. Kijk, als je een klein beetje zuurdeeg neemt en het in een veel grotere hoeveelheid deeg doet, trekt het door de hele deegklomp heen en laat het de hele klomp rijzen. Zuurdeeg is iets kleins, maar wanneer het terechtkomt in iets wat veel groter is dan het zelf, heeft het daar invloed op. Deeg leeft niet. Het verandert niets. Maar zuurdeeg leeft wel. Daardoor kan het leven in het zuurdeeg de hele vorm en omvang van het deeg beïnvloeden en dingen veranderen. Zuurdeeg is een kracht die verandering teweegbrengt. Het is als een katalysator die iets op gang brengt.

In een samenleving of in een mensenleven kan een klein beetje van iets dat een dynamische kracht heeft om invloed uit te oefenen, een enorme invloed hebben op een veel grotere omgeving. In 1 Korinthe 5 staat:

Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt?

1 KORINTHE 5:6

Dat was een spreekwoord onder de Joden, en het ging niet specifiek over zuurdeeg. Het was natuurlijk gebaseerd op het feit dat een klein beetje zuurdeeg in brood de hele deegklomp laat rijzen. Maar Paulus zei in 1 Korinthe 5 dat een klein beetje zonde dat in de gemeente wordt geduld, de hele gemeente zal verderven. Het zal zich verspreiden als zuurdeeg, als een kracht die dingen kan veranderen. Of, zoals wij zeggen: „Eén rotte appel bederft de hele mand.” Dat zou in onze cultuur een vergelijkbaar gezegde zijn. Een klein beetje zuurdeeg doorzuurt de hele deegklomp.

Omdat zuurdeeg zijn omgeving zo sterk kan beïnvloeden, werd het een beeld van bepaalde geestelijke zaken. Jezus zei in Mattheüs 13 zelfs dat het Koninkrijk van God als zuurdeeg is dat iemand in drie maten meel deed, totdat alles doorzuurd was:

Het Koninkrijk van God is als zuurdeeg dat iemand in drie maten meel deed, totdat alles doorzuurd was.

MATTHEÛS 13:33

Dus zelfs Gods Koninkrijk kan met zuurdeeg worden vergeleken, vanwege de invloed die het heeft. Het is een kracht die verandering teweegbrengt.

Jezus sprak over huichelarij. Hij sprak over de leer van de Farizeeën en Sadduceeën, en Hij vergeleek die met zuurdeeg. Hij zei tegen Zijn discipelen:

Wees op uw hoede voor dit zuurdeeg.

MATTHEÛS 16:6

Wat Hij daarmee bedoelt, is dat je er zelfs geen klein beetje van in je leven moet toelaten. Want als er ook maar een klein beetje van binnenkomt, zal het je hele leven ten kwade veranderen. Als je jezelf een klein beetje huichelarij toestaat, word je geleidelijk steeds meer een volslagen huichelaar.

Een huichelaar is iemand die niet eerlijk is, of iemand die doet alsof hij iets is wat hij niet is. Als je jezelf toestaat om op een paar punten in je leven een beetje arglistig, niet erg openhartig of een beetje onecht te zijn, dan zul je uiteindelijk onecht zijn op alle punten waarop het je goed uitkomt om onecht te zijn. Want je hebt de fundamentele barrière van je geweten tegen oneerlijkheid afgebroken. Nu kun je over allerlei dingen oneerlijk zijn.

3

Hoe huichelarij de Farizeeën doortrok

Jezus dacht erover na hoe ver de Farizeeën en Sadduceeën van hun oorspronkelijke wortels waren afgedwaald doordat er een klein beetje huichelarij in hun leven was gekomen. De wortels van de Farizeeën en Sadduceeën gingen enkele honderden jaren terug, maar vooral ongeveer tweehonderd jaar vóór deze tijd. Er was een crisis in Israël geweest. De Farizeeën waren voortgekomen uit een groep Joden die ongeveer tweehonderd jaar eerder leefde en de Chassidim, de heiligen, werd genoemd. Dit waren mensen die werkelijk voor gerechtigheid opkwamen in een tijd waarin de cultuur door de Griekse cultuur werd verdorven. De Chassidim waren trouw aan God. Daniël sprak over hen als de mannen die hun God kennen, sterk zijn en grote daden verrichten:

En hen die goddeloos handelen tegen het verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen. Het volk echter, zij die hun God kennen, zullen zij grijpen, en zij zullen hun wil ten uitvoer brengen.

DANIËL 11:32

Dat zijn de mensen uit wie de Farizeeën zijn voortgekomen.

In de bijna tweehonderd jaar vanaf de opkomst van de Chassidim tot aan hun geestelijke nakomelingen, de Farizeeën, had zich zo'n verandering in hen voltrokken. Die mannen waren oorspronkelijk zeer godvruchtig en zeer toegewijd aan God geweest, en ze waren bereid voor hun geloof te sterven. Hun geestelijke nakomelingen waren mensen die op godsdienstig gebied gewoon een stel huichelachtige bedriegers waren. Jezus dacht kennelijk aan de vergelijking met een klein beetje zuurdeeg dat in een deegklomp terechtkomt.

Ergens onderweg waren mensen met een hartstocht voor heiligheid in het gezelschap terechtgekomen van andere mensen met een hartstocht voor heiligheid. Welk klein beetje compromis of onheiligheid er ook in hen zat, ze wilden niet dat hun metgezellen dat zagen. Anders zouden die misschien denken dat ze niet zo heilig waren als de

anderen in de groep. Daarom begonnen ze de punten waarop ze in hun leven tekortschoten te verbergen. Ze begonnen te doen alsof ze iets heiliger waren dan ze werkelijk waren. Dat was huichelarij. Toen ze daar eenmaal mee begonnen waren, nam onechte heiligheid uiteindelijk de plaats van echte heiligheid in.

Als je mensen er eenmaal van kunt overtuigen dat je heilig bent, zonder werkelijk de pijn te hoeven verdragen van het weerstaan van zonde in je leven, zonder het werk te doen en zonder de discipline, dan wordt het veel gemakkelijker om alleen maar de schijn van heiligheid op te houden. Als iemand eenmaal besloten heeft om dat ook maar een klein beetje te doen, kan dat uiteindelijk zijn hele karakter gaan bepalen. In de tijd van Jezus waren de Farizeeën volledig doortrokken, volledig doorzuurd van huichelarij. En Hij zei in feite tegen Zijn discipelen: „Laat dat niet met jullie gebeuren.”

Een van de verdrietigste dingen is dat we, als we naar de kerk van vandaag kijken, of zelfs naar de kerk slechts enkele eeuwen na Christus, kunnen zien dat dat zuurdeeg inderdaad in de kerk terechtgekomen is. De discipelen hadden het misschien zelf niet in zich, maar hun geestelijke nakomelingen — de leiders van de kerken enkele eeuwen na Christus — waren zeer huichelachtig, net zoals de Farizeeën, de geestelijke nakomelingen van de Chassidim. Er was veel schijnvertoon, vooral nadat Constantijn het christendom aanvaardbaar had gemaakt en het in het Romeinse Rijk had bevorderd. Veel mensen deden alsof ze goede christenen waren terwijl ze dat niet waren. Uiteindelijk verspreidde dit soort huichelarij, dit zuurdeeg, zich binnen de kerk, net zoals het zich onder de Farizeeën had verspreid. En toch zag Jezus wat er met de Farizeeën was gebeurd, en Hij zei tegen Zijn discipelen:

Jezus zei tegen hen: Kijk uit, en wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën.

MATTHEÛS 16:6

4

Aardse zorgen en Gods voorziening

Omdat de discipelen echter in beslag werden genomen door een lichamelijke zorg, namelijk het gebrek aan brood, ontging hun wat Hij bedoelde. Er was net genoeg overeenkomst tussen wat Hij zei en waar zij aan dachten. Zuurdeeg was namelijk de gemeenschappelijke factor in Zijn opmerking en in hun gedachten over brood. Ik neem aan dat Jezus en de discipelen onderweg niet altijd aan het praten waren. Waarschijnlijk was Jezus in gedachten verzonken en dacht Hij hierover na. Hij had zojuist een conflict met de Farizeeën gehad en dacht daarover na. Waarschijnlijk was het enige tijd stil geweest en misschien dachten de discipelen eraan hoe weinig brood ze hadden. Misschien hadden ze zelfs tegen elkaar gefluisterd: „We hebben geen brood.”

Plotseling wordt de stilte doorbroken door een opmerking over zuurdeeg, wanneer Jezus onder woorden brengt wat er in Hem omgaat over de Farizeeën. De discipelen hebben al die tijd aan brood gedacht en nemen dus aan dat Hij het daarover heeft. Jezus antwoordde hun:

Ziet u het nog niet in? En herinnert u zich niet de vijf broden voor de vijfduizend, en hoeveel korven u opgehaald hebt? En ook niet de zeven broden voor de vierduizend, en hoeveel manden u opgehaald hebt? Waarom ziet u dan niet in dat Ik tot u niet over brood gesproken heb, toen Ik zei dat u op uw hoede moest zijn voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën?

MATTHEÛS 16:9-11

Wat Hij zegt, is dit: „Denken jullie dat Ik Me zorgen maak over eten? Jullie hebben gezien wat Ik kan doen. Geef Mij maar een kruimel en Ik maak er een feestmaal van. Ik kan een klein beetje nemen en daarmee een menigte voeden. En jullie zouden je zorgen maken omdat jullie niet genoeg brood hebben? En jullie denken dat Ik Me daar zorgen over zou maken? Denken jullie dat Ik op de een of andere manier Mijn

bezorgdheid uit omdat we niet genoeg eten hebben, en dat jullie voorzichtig moeten zijn bij wie jullie je zuurdeeg en je eten kopen?” Hij zegt: „Hebben jullie het nu nog niet geleerd?”

Wanneer Hij zegt:

Begrijpen jullie het nog steeds niet?

bedoelt Hij: „Luister, het ontbreekt Mij niet aan het vermogen om te voorzien in eten en andere natuurlijke dingen die nodig zijn. Dat is geen probleem. Jullie moeten niet denken dat Ik Me zorgen maak over die dingen, alleen omdat jullie dat doen. Jullie moeten beseffen dat Ik het over iets belangrijks heb, iets geestelijks. Wanneer Ik over het zuurdeeg spreek, heb Ik het niet over zuurdeeg voor brood. Ik heb het over iets wat belangrijker is dan wat we bij onze volgende maaltijd zullen eten.”

Hierin ligt een les voor ons, zoals in de meeste van deze verhalen over Jezus en Zijn discipelen. Heel vaak worden we alleen in beslag genomen door onze onmiddellijke natuurlijke behoeften. „Hoe moet ik de huur betalen? Hoe moet ik de telefoonrekening betalen? Zal ik deze verzekeringspremie voor mijn auto kunnen betalen? Waar moeten we ons eten vandaan halen?” Dit zijn de dingen waarvan we ons meestal sterker bewust zijn, omdat het gemis ervan ons op een indringende manier confronteert. En we denken: „Hoe moeten we voor deze dingen zorgen?”

Dat lijkt op de discipelen die denken: „We hebben geen brood. Wat moeten we doen? De volgende keer dat we gaan eten, zal Jezus zeggen: ‘Laten we het eten opdienen,’ en dan zullen we niets hebben.” Dat is niet het soort dingen waar Jezus Zich zorgen over maakt. Je huur betalen, je rekeningen betalen, aan je verplichtingen voldoen, jezelf en je gezin te eten geven — God kan daar moeiteloos voor zorgen, net zoals Hij de menigten moeiteloos te eten gaf. We moeten niet denken dat dit dingen zijn waarover we ons zorgen moeten maken of diep moeten nadenken. God zal voor die dingen zorgen.

Denk aan wat er in het onderwijs van Jezus in de Bergrede staat:

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

MATTHEÛS 6:33

Uit de context blijkt dat „al deze dingen” verwijst naar eten en kleding. God zal voor die dingen zorgen. Die dingen zijn bijkomstig in het leven. Wanneer je alleen denkt in termen van natuurlijk overleven, zijn die dingen niet bijkomstig. Dan zijn ze essentieel. Maar Jezus zei dat er andere dingen zijn die belangrijker zijn.

Denk eraan dat Hij tegen de mensen in Johannes 6 zei:

Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven, dat de Zoon des mensen u geven zal; want Hem heeft God de Vader verzegeld.

JOHANNES 6:27

Jezus hield Zich bezig met geestelijke dingen. De discipelen bleven op dat moment hangen bij natuurlijke kwesties, en Hij zei tegen hen: „Luister, waarom denken jullie dat daar iets is om je zorgen over te maken? Weten jullie niet meer wat Ik met een klein beetje eten kan doen? We zullen wel voor het avondeten zorgen. Maak je daar geen zorgen over. Daar hoeft je je geen zorgen over te maken. Ik probeer jullie voor iets belangrijkers te waarschuwen.” Toen beseften ze dat Hij niet letterlijk over zuurdeeg sprak. Hij sprak figuurlijk over iets geestelijks.

5

Beeldspraak geestelijk leren onderscheiden

Ik denk dat dit iets illustreert wat Paulus zei. In Eerste Korinthe 2, in vers 14 of 15, zei Paulus:

Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.

1 KORINTHE 2:14

Er zijn momenten waarop ons denken zozeer op natuurlijke dingen gericht is, dat we de geestelijke aard van wat God zegt niet kunnen onderscheiden.

Jezus maakte een opmerking over zuurdesem. Strikt genomen is zuurdesem een ingrediënt van brood. De discipelen vatten Hem heel letterlijk op, maar hun gedachten waren bij vleeselijke dingen. Hun gedachten waren bij lichamelijke dingen. Ze maakten zich zorgen over waar ze hun volgende maaltijd zouden eten. Jezus' gedachten bevonden zich op een hoger vlak. Hij dacht aan geestelijke dingen, maar zij konden niet onderscheiden waar Hij het over had, omdat ze als natuurlijke mensen over natuurlijke dingen dachten en zich zorgen maakten over natuurlijke dingen. Ik denk dat wij dezelfde fout kunnen maken.

Jezus sprak niet letterlijk toen Hij over zuurdesem sprak, want zuurdesem is letterlijk gist, en Hij had het niet over gist. Hij had het over iets anders dat niet letterlijk zuurdesem is. Hij had het over huichelarij. Hij had het over de leer, het onderwijs en het gedrag van de schriftgeleerden en de Farizeeën. Hij gebruikte beeldspraak. Leer is niet letterlijk zuurdesem. Hij gebruikte een stijlfiguur.

Het is belangrijk dat we geestelijk genoeg ingesteld zijn om te herkennen wanneer God in Zijn Woord stijlfiguren gebruikt en wanneer Hij niet letterlijk spreekt. Sommigen geloven dat de enige manier om de bestudering van het Woord van God werkelijk recht te doen, is alles letterlijk op te vatten. Ik denk dat we de dingen die letterlijk bedoeld zijn, letterlijk moeten opvatten. Maar we zien in de Schrift dat God ook stijlfiguren

gebruikt. Soms spreekt Hij in gelijkenissen. Er zijn metaforen, vergelijkingen, overdrijvingen en veel andere stijlfiguren. Als iemand ongeestelijk is en erop staat die letterlijk op te vatten, brengen ze die persoon in de problemen.

Toen Jezus zei:

Als dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt. En als uw rechterhand u doet struikelen, hak hem af en werp hem van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt.

MATTHEÛS 5:29-30

waren er mensen die Jezus daarin strikt letterlijk hebben opgevat en niet begrepen welke geestelijke boodschap Hij overbracht. Zelfs toen Jezus sprak over het toekeren van de andere wang, zijn er momenten waarop we dat letterlijk moeten doen, maar daar zit ook iets geestelijks in. Dat kan ook worden toegepast wanneer iemand je niet lichamelijk op de wang slaat. Je kunt bijvoorbeeld voor je vijanden wijken. Veel dingen die Jezus zei, kunnen niet alleen letterlijk worden opgevat, maar ook als dingen die een geestelijke les bevatten.

De profeten in het Oude Testament spraken vaak figuurlijk. En we zien dat de schrijvers van het Nieuwe Testament dingen uit het Oude Testament aanhaalden die wij misschien geneigd zouden zijn letterlijk op te vatten, maar die de schrijvers van het Nieuwe Testament figuurlijk opvatten. Zij begrepen de geestelijke betekenissen die erachter lagen. In gedeelten in het Oude Testament over Israël, waarvan de Joden vanzelfsprekend zouden denken dat ze over het natuurlijke Israël gingen, zien we dat de apostelen die gedeelten aanhalen en ze toepassen op de gemeente, het geestelijke Israël.

Er zijn veel momenten waarop God niet letterlijk spreekt. Jezus sprak niet letterlijk toen Hij over zuurdesem sprak, maar de discipelen vatten Hem letterlijk op. Omdat hun gedachten bij natuurlijke dingen waren en niet bij geestelijke dingen, begrepen ze Zijn boodschap pas toen Hij hen corrigeerde. We moeten ervoor zorgen dat we bij het lezen van de Schriften en de woorden van God kunnen herkennen wanneer Hij letterlijk spreekt en wanneer Hij geestelijk spreekt.

Er zijn momenten waarop Hij in het Oude Testament over de tempel, de sabbat, het land of de besnijdenis spreekt als dingen die eeuwigdurende verordeningen zijn. Toch weten we dat ze alleen in geestelijke zin eeuwigdurend zijn. De besnijdenis van het hart is bijvoorbeeld eeuwigdurend, maar er wordt over gesproken alsof het om een letterlijke besnijdenis gaat. In het Nieuwe Testament zien we dat het geestelijk bedoeld is.

Jezus spreekt over zuurdesem, en Hij spreekt geestelijk. Hij spreekt over geestelijke dingen. De discipelen vatten Hem letterlijk op en missen Zijn bedoeling volledig. De reden daarvoor is dat ze met hun gedachten bij natuurlijke dingen zijn. Hun gedachten zijn op aardse dingen gericht. Geestelijke dingen moeten geestelijk worden onderscheiden. De natuurlijke mens kan ze niet ontvangen. Daarom is het van wezenlijk belang dat we de geestelijke aard van de leer van de Schrift op de juiste wijze op ons laten inwerken en dat we herkennen wanneer die geestelijke aard aanwezig is.

Ik zeg niet dat veel dingen niet letterlijk moeten worden opgevat, want er zijn natuurlijk veel letterlijke gedeelten in de Schrift. Maar we moeten ook Hebreeuwse poëzie, figuurlijke taal, stijlfiguren enzovoort herkennen. De discipelen slaagden daar hier aanvankelijk kennelijk niet in. En net als zij zouden wij Zijn bedoeling volledig kunnen missen als we niet herkennen wanneer Hij in beelden tot ons spreekt en geestelijk spreekt.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 12:40

- Mattheüs 16:5
- Mattheüs 16:6
- Lukas 12:1
- 1 Korinthe 5:6
- Mattheüs 13:33
- Daniël 11:32
- Mattheüs 16:9-11
- Mattheüs 6:33
- Johannes 6:27
- 1 Korinthe 2:14
- Mattheüs 5:29-30

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.